

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Octobris. Stans in terra, in cœlo es, diligis Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

omnibus perfectus est numeris, dixit Isaac apud
 Cassianum. Tunc Dei perfecta dilectio, quæ prior illa
 dilexit, in nostri quoque cordis transferit affectum, et
 cum omnis amor, omne desiderium, omne studium, omni
 conatus, omnis cogitatio nostra, omne quod videmus, quod
 loquimur, quod speramus, Deus erit. Hoc demum est esse
 se Dei, & quod sequitur, sui. O utinam posset cor
 nostrum eruere verba illa bona, quæ olim tota jam
 Dei, D. Scholastica, quæ fuit amantium Dei scho-
 la. Sic ipsa. Nescio quid mihi Deus fecerit, sed scio, quod
 nihil possum amare præter ipsum in hac miserâ vitâ. Nihil
 amare in terris præter Deum, est fabricari sibi in
 terra cælum. Hoc tibi infideat.
 Ut sis ipse tui, sit Deus ipse tuus.

27. DIES OCTOBRIS.

Stans in terra, in cælo es, diligis Deum. S. Augusti-
 nus in psalm. 85.

Amantis I.
 Deum fel-
 citas.

ETiam in terris, Amor est faber cæli.
 Miraris Amorem fabrum? Filius
 Dei, olim dictus (a) fabri filius, Am-
 moris Divini est Pater. In cælo nulla est tristitia, sic
 nec in terris, amantibus Dominum cæli, Habeo hu-
 jus rei fidejussorem D. Nicolaum Tolentinum, fieri
 ne potest, ut homo qui servit Deo propter Deum, possit esse
 Melancholicus in hoc mundo? Exulat omnis melanco-
 lia, ex Divini Amoris Monarchia. In cælo torrens
 voluptatis: hoc torrente etiam hic potatur, quisquis
 est sitiens Charitatis. Testem cito hujus Veritatis
 D. Scho-

(a) Math. 13. 55.

O Scholasticam. O si sciremus solatia, & dilitias que Deus abscondit diligentibus, & servientibus ei, mundus esset nimis terrus, ad comprehendendum eos, qui illi serviunt. His afflicta dicit S. Laurentius Justinianus. Deus abscondit excellentiam Religionis, hominibus, alijs totus mundus non esset nisi unum Monasterium. Vertex felicitatis in cœlo, est videre Deum; Apex felicitatis extra cœlum, est spes videndi Dei, suffragatur mihi Bionius. Unum & verum solatium bonæ animæ in hoc mundo, est spes videndi Deum. Quis ergo, ut extra cœlum veniat sibi cœlum, nolit toto corde diligere Deum, cum inde ipse reddatur de terreno cœlestis & fiat illi de terra cœlum? Quæris qui te ad amorem excitent stimulos, acuant aculeos? Expende sequentes rationes.

II. Quid non agendum homini, ut suadeat homini Amorem Dei? Quot scribendi libri, quot adterendæ rationes, quot excogitanda argumenta, quot habendæ conciones, quàm horribilia intentanda supplicia, quàm incredibilia promittenda præmia? Et hoc ut suadeatur res omnium rerum, facillima, vilissima, jucundissima? Res quàm natura docet, Ratio suadet, Deus jubet, tota rerum universitas hortatur. O homines vix homines? Quid si summè esurienti proponantur mensa exquisitissimis ferculis opiparè instructa: si avaro præ pedibus jaceat aurum cumulus, argenti acervus, congeries gemmarum, oportebitne vel è Græciâ accersere Demosthenem, vel ex Italia evocare Tullium, qui huic ut thesaurum tollat, illi ut cibos sumat, multis gravibusque allatis rationibus, suadeat? Tamen ut quis persuadeat homini Deum esse amandum, prohi! quanto opus est

est molimine. Adeone inamabilis est amor? *Quid tibi sum ipse, (ait Augustinus) ut amari te jubeas à me, nisi faciam, irascaris mihi, & mineris ingentes miseria? Tunc vane ipsa est miseria, si non amem te? Parva? Profecto miseria major, nec ab homine timeri, nec ab Angelo excogitari potest, quam non amare Deum. Sicut enim amare Deum, in terris est cœlum; sic non amare, est Tartarus.*

III. Ut tuis momentis ponderes Dei in nos amorem, trutina illa verba Christi. (a) *Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in illum, non pereat. Sic Deus dilexit. Sic, tam fortiter, tam effusè, tam ardentè, tanta æstimatione, tantum illum fecit. Deus; illa infinita Majestas, nullius egens, sibi sufficientissima, qui verbo creavit omnia, cui tot Myriades famulantur Angelorum: Mundum, humanum genus, infimum naturæ rationalis terminum, brutis animalibus affine, terrenis additum, celestium inane, immundum, ingratum, inimicum, rebelle, in quo nihil dignum amore, plurima digna odio, & supplicio, Filium suum Unigenitum, naturalem, consubstantialem, ejusdem Majestatis, Potestatis, Sapientiæ, excellentiæ, quem infinito dilexit amore, cui totam suam substantiam, una cum omnibus suis perfectionibus ab æterno communicavit. Daret: in Rectorem, in Magistrum, in exemplum vitæ, in resurrectionem, in pretium, in satisfactionem pro peccatis, in thesaurum perpetuum, in jure sacrificium, in Sacerdotem æternum, in panem vitæ sempiternæ, in alimentum immortalitatis, in pignus futuræ gloriæ, in Regem, Judicem, & Remuneratorem, in gloriam, in triumphum*

[a] Joan. 4. 9.

phum cœlestis gloriæ, Daret : ad unionem nostræ naturæ, ad nuditatem, paupertatem, ad labores, & incommoda hujus vitæ, ad contumelias, & persecutiones, ad alapas, & sputa, ad flagella, & spinas, ad omne genus probrorum, & dolorum, ad crucem, denique ad mortem. *Ut omnis qui credit, &c.* Totum id fecit, ut nos ab exitio sempiterno, cui addicti eramus, eriperet, & externâ vitâ donaret; nec à nobis requirit aliud: quàm ut credamus in Filium, eique serviamus, & diligamus. Qui sic, & tantum te dilexit, necdum ingrâtè vel tantillum diligis? Imò Domino cœli præfers pauxillum terræ? Verè

*Urit amor cæcus, non est amor arbiter æquus,
Nam deforme pecus, judicat esse decus.*

28. DIES OCTOB.

Amor non amatur. Jacobonus in vita.

Maximus amantis
est dolor, tam rarus
in terris Dei amor.

NON amari summum Bonum, ad amaras lachrymas compulit Jacobonum. Fuit is ex Seraphicâ Divi Francisci Familiâ, Vir præcellens sanctimonîâ. Qui cum videret tantam esse amantium Deum, qui est Charitas, caritatem, ut erat ipsi Deus charissimus, incedebat mæsto, & in solum dejecto vultu, non sine copioso fletu, ac oris planctu, & cordis luctu. Alii percompita ei obvii, cum viderent genas tam uberibus perfusas lachrymis, toties gementem, singultientem, ac præ mæroris magnitudine, tantum non exanimem, ab eo studiosè quærunt; ecquid ita ploret, quid de ploret, cur tam copiosæ in oculis lachrymæ,
H h s cur